

epigono Perianto de la ina organo de la muskoj.

Epigrafo. 1 Mallonga surskribo, metita sur konstruaĵo por indiki ĝian destinton, daton ktp. 2 Devizo (Kp SENTENCO, MOTO).

Epigramo. Mallonga versareto esprimanta satiran kritikon.

epikarpo Ekstera parto de la perikarpo. Vd ENDOKARPO, MEZOKARPO, PERIKARPO.

epikura Z. Rilata de la doktrino de la greka filozofo Epikuro. ~ano. Adepto de ~ismo (precipe laŭ la 2-a senco). ~ismo. 1 Doktrino de Epikuro, ke feliĉo konsistas en sendezireco. 2 Doktrino, false atribuita al Epikuro, ke la feliĉo estas ĝui la voluptojn de la vivo; ŝatado de nuraj korpaj ĝuoj.

Epilepsio. Malsano karakterizata de la perdo je l' konscio k de konvulsioj.

epilobio G. de enoteracoj (*epilobium*).

Epilogo Fina parto de verko, malo de prologo.

epiornito Granda fosilia birdo, simila al struto k vivinta en Madagaskaro.

* **Episkopo.** 1 Katolika diocezeŝto. 2 Anglikana diocezeŝto. 3 Greka eparĥiestro. ~ujo, ~lando. Eklezia distrikto regata de episkopo. Ĉef~o. Ĉefo de ~oj de iu provinco aŭ lando.

epistolo Z 1 Beleta versa letero: la ~oj de Horacio. 2 Apostola letero en la Nova Testamento.

epistrofo Nomo de la dua kola vertebro, havanta vertikalan apofizon k sur kiu turniĝas kranio.

epitafio Z. Tomba surskribo.

epitelio Ĉelaĵo, kiu surkovras la suprajn de mukozoj.

Epiteto. (G) Adjektivo, aldonata senpere al substantivo, por ĝin kvaliti: bela homo, granda domo. Kp PREDIKATO.

epitomo Z. Resumo, mallongigo de lerneja libro.

Epizodo. 1 Akcesora agado, ne streĉe ligita kun la ĉefa temo, en rakonto aŭ poemo: la ses lastaj libroj de Eneido estas plenaj je ~oj. 2 Aparta kurioza fakto en historia aŭ grava okazintaĵo:

~oj de kongreso; kortuŝa ~o de la Revolucio (Kp INCIDENTO). ~a Malĉefa, akcesora: ~a rolo, tasko, okazaĵo.

epizootio Z Epidemia malsano ĉe animaloj: ĉiu animala speco havas siajn ~ojn.

* **Epoko.** 1 Jararo prezentanta gravan momenton en la historio. 2 Jararo prezentanta apartan propran karakteron: antaŭhistoria ~o; mez~o (inter la moderna k antikva ~oj). ~faranta. Historio aparte grava: la eltrovo de la presarto estas ~faranta momento en la homa historio.

* **Epoeto.** Militista sursultra ornamajo, ordinarne montranta la rangon.

Epopoeo Longa versa rakonto pri herooj: Iliado, Eneido, Rolandkanto, Nibelungkanto estas ~oj.

eposo Z La rakonta poezio: la romanoj estas prozaĵ ~oj.

* **Er.** 1^e Sufikso signifanta unu el la konsistigaj elementoj de tutaĵo: sabl~o Z, fajr~o Z, mon~o Z, neg~o Z, polv~o Z; hakado de ligno donas lign~ojn Z; el malgrandaj akv~oj (gutoj) fariĝas grandaj riveroj Z; de ŝafo senlana et lan~o taŭgos Z.

IIe Memstara samsignifa vortero: ~o. Peceto, elemento: ~eto da pano Z. Kp PARTO, GUTO, FLOKO, FRAGMENTO, PECETO, ATOMO. Dis~igi. Disigi en elementojn (Kp DISMEMBRIGI, ANALIZI).

ero Z, **erao.** Difinita epoko, de kiam oni komencas la kalkuladon de la jaroj; tempokalkulo, jarkalkulo: ~o de la Olimpiadoj, de la fondaĵo de Romo; kristana ~o; ~o de l' Hegiro.

erantido G. de ranunkolacoj (*eranthis*).

* **Erari** (ntr). 1 Deflankigi de la ĝusta vojo, perdi la ĝustan vojon: ne ~u sur la vojo; ni longe ~is en la arbaro; malsaĝeco de homo ~igas lian vojon Z; ~as for la penso al mia familia domo Z. Kp VACI. 2 Deflankigi de la vero, malĝuste opini: vi ~as, sinjoro; ~i en kalkulo, en gramatiko; nur tiu ne ~as, kiu neniam ion faras Z; la aspekto ~igis lin (Kp TROMPIGI, MALPRAVI). 3 Deflankigi de la moralaj devoj, peki: la ~inta filo. ~o. Malvera opinio, kaŭzita de nescio; malĝusta opinio; malkorektaĵo: pro ~o ne